

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/440/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715216816
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6715216816.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v spore žalobcu R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.. X. XX, XXX XX E., zastúpeného Advokátskou kanceláriou UHAL' s.r.o. so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti žalovanej Slovenskej republike, konajúcej Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody vo výške 1.445,63 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.445,63 Eur s 5,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.445,63 Eur od 13.08.2015 do zaplataenia, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%.

III. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou dňa 15.12.2015 žiadal zaviazať žalovanú na zaplataenie 1.445,63 Eur s 5,05% úrokmi z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 13.8.2015 do zaplataenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru SR vo Zvolene ČVS: ORP-2091/ZV-ZV-2011 zo dňa 16.11.2011 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen dňa 18.10.2011 podal voči žalobcovi obžalobu za prečin nebezpečného vyhrážania. Žalobca počas celého konania popieral spáchanie skutku, pre ktorý bol trestné stíhanie začaté a bola podaná obžaloba. Dňa 2.4.2014 vydal Okresný súd Zvolen rozsudok č.k. 1T 187/2012-126 (ďalej len „oslobodzujúci rozsudok“), ktorým žalobcu v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Proti oslobodzujúcemu rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 17.9.2014 sp.zn. 3To/96/2014 zamietol ako nedôvodné. Oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.9.2014. Žalobcovi by pri preukázaní viny hrozil trest odňatia slobody až na 3 roky. Na obhajobu svojich práv a právom chránených záujmov splnomocnil dňa 4.1.2012 advokáta JUDr. Maroša Uhaľa, ktorý mu za obhajobu vyhotovil faktúru č. 20120263 na sumu 427,25 Eur a faktúru č. 2014/000314 na sumu 1.018,38 Eur, ktoré sumy žalobca uhradil.

3. Žalobca poukázal na ustanovenie § 15 ods.1, § 15 ods.2 a § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z. Dňa 11.2.2015 podal žalobca žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú

Slovenskej republike konajúcej Ministerstvom vnútra SR. Týmto splnil zákonom stanovenú povinnosť v zmysle vyššie citovaného ustanovenia. Z dôvodu nepríslušnosti Ministerstvo vnútra SR žalobcu listom zo dňa 17.2.2015 upovedomilo o tom, že jeho žiadosť v zmysle § 4 ods.3 a § 15 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. postupuje Generálnej prokuratúre SR ako orgánu príslušnému na prerokovanie žiadosti. Ako dôvod postúpenia poukazovalo Ministerstvo vnútra SR na zákon č. 412/2012 Z.z., ktorým sa menil a doplňal zákon č. 514/2003 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2013. Generála prokuratúra SR listom zo dňa 25.2.2015 upovedomila právneho zástupcu žalobcu o tom, že nie je príslušná na predbežné prerokovanie nároku a vec postupuje Ministerstvu spravodlivosti SR. Ako dôvod uviedla, že prokurátor nespôsobil škodu, ktorej sa žalobca domáha. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 13.3.2015 upovedomilo právneho zástupcu žalobcu, že nebol dôvod na postúpenie žiadosti na prerokovanie nároku Generálnou prokuratúrou SR a tým vracia vec Generálnej prokuratúre SR. Ako dôvod poukázal na skutočnosť, že vznik škody je viazaný na nezákonné konanie orgánov činných v trestnom konaní. Dňa 12.8.2015 uplynula lehota na prerokovanie žiadosti. Preto sa žalobca oprávnenne domáha priznania nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci na príslušnom súde. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.2.2013 sp.zn. 14Co/18/2013.

4. Právny zástupca žalobcu pasívnu vecnú legitímáciu Slovenskej republiky zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR odôvodnil ustanovením § 4 ods.1 písm. b) a f) zákona č. 514/2003 Z.z. V žalobe uviedol, že z judikatúry vyplýva, že nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní nie je samotné podanie obžaloby, ale uznesenie o vznesení obvinenia. Z toho dôvodu adresoval žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu vnútra SR. Ministerstvo vnútra SR poukazovalo pri postúpení veci na Generálnu prokuratúru SR vo svojom liste na zmenu zákona č. 514/2003 Z.z. Právny zástupca žalobcu toto vyjadrenie považuje za správne. Podľa právneho zástupcu žalobcu s prihliadnutím na to, že aj v oslobodzujúcom rozsudku je uvedené: „S poukazom na vykonané dôkazy v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní nie je možné urobiť nepochybný záver o tom, že sa skutok tak, ako ho zažaloval prokurátor vôbec stal a tento spáchal práve obžalovaný.“ Prokurátor s poukazom na vykonané dôkazy v prípravnom konaní, podľa ktorých nebolo možné urobiť nepochybný záver, že sa skutok stal, mal povinnosť zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods.1 písm. a) Trestného poriadku, čím by zamedzil ďalšiemu vplyvu nezákonnosti rozhodnutia policajta na osobu žalobcu.

5. Pri odôvodnení výšky vzniknutej škody poukázal na ustanovenie § 17 ods.1, § 18 ods.1 a § 18 ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Celková spôsobená škoda nezákonným rozhodnutím, ktorá žalobcovi vznikla v súvislosti s účelne vynaloženými nákladmi na jeho zastupovanie v trestnom konaní, faktúru si uplatňuje súdnou cestou, je vo výške 1.445,63 Eur.

6. V prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní postupovali v zmysle ustanovení trestného poriadku, nebolo by vznesené obvinenie zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona, nebol by žalobca nútený z dôvodu ochrany a obrany svojich práv zvoliť si obhajcu, a teda trovy obhajoby v trestnom konaní by neboli vznikli. Nezákonný a nesprávny postup orgánom činných v trestnom konaní bol jedinou, priamou a bezprostrednou príčinou vzniku trov za úkony obhajoby a teda škody, ktorá žalobcovi vznikla. Trovy obhajoby, ktoré žalobca vynaložil na ochranu svojich práv sú v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, nakoľko boli týmto rozhodnutím vyvolané a za takto vzniknutú škodu zodpovedá štát.

7. Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 11C/440/2015-33 zo dňa 25.4.2016 konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu.

8. Uznesením č.k. 11C/440/2015-43 zo dňa 17.8.2016 súd zrušil uvedené uznesenie Okresného súdu Zvolen, lebo žalobca súdny poplatok zaplatil.

9. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 20.10.2016 uviedla, že Generálna prokuratúra SR trvá na tom, že nie je daná pasívna legitímácia, Generálna prokuratúra SR nie je orgán, s ktorým by mal súd konať na strane žalovaného. Na to, aby bola prokuratúra oprávnená a povinná konať za štát, musí podľa zákona škodu spôsobiť. Zdôraznila predovšetkým to, že žalobca nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, t.j. nenapadol riadnym opravným prostriedkom rozhodnutie, o ktorého nezákonnosť opiera

uplatňovaný nárok na náhradu škody. Absencia podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia znemožňuje vyslovenie a akceptáciu pasívnej legitímácie Generálnej prokuratúry SR tak ako to vymedzil žalobca. Nie je splnená zákonom kumulatívne a obligatórne požadovaná podmienka uvedená v § 4 ods.1 písm. b) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

10. Podľa vysloveného názoru žalovanej bolo na mieste aplikovať ustanovenie § 4 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, preto vo veci sa malo konať s Ministerstvom spravodlivosti SR. Poukázala na ustanovenie § 6 ods.2 uvedeného zákona, podľa ktorého právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalobca sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal. Žiadala preto žalobu zamietnuť.

11. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 21.11.2016 poukázal na ustanovenie § 4 ods.1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013. Uviedol, že už v podanej žalobe dostatočne odôvodnil konajúci orgán za žalovaného - Slovenskú republiku. Výklad zákona Generálnou prokuratúrou SR považuje za ústavne nekomfortný. Poukázal aj na ustanovenie § 6 ods.1 a ods.2 uvedeného zákona. Podľa jeho názoru v prípade, ak by žalobca sťažnosť proti nezákonnému rozhodnutiu podal, táto sťažnosť by bola bezvýznamná. Odvolávanie sa žalovaného na nepodanie sťažnosti je príliš formalistické. Poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 3193/10 zo dňa 10.3.2011. Na podanie samotnej obžaloby nebol dôvod z dôvodu dôkaznej núdze.

12. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 20.12.2016 vyplýva, že žalovaná zotrvala na svojich tvrdeniach uvedených v predchádzajúcom vyjadrení.

13. Zákonný sudca vykonal dokazovanie aj podľa § 204 CSP oboznámením s predloženými listinnými dôkazmi.

14. Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že Okresné riaditeľstvo PZ vo O., odbor poriadkovej polície O. uznesením ČVS: N.-XXXX/ZV-O.-XXXX zo dňa 16.11.2011 začalo trestné stíhanie voči R. Q., nar. XX.X.XXXX ako obvineného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je odôvodnený záver, že obvinený R. Q.Č. v čase okolo 15.00 hod. v budove Okresného súdu O. na prvom poschodí pred pojednávacou miestnosťou č. 7 vulgárne nadával a vyhrážal sa R. T., nar. X.X.XXXX, pričom jeho správanie u R. T. vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní a z obavy o svoj život a zdravie vec oznámil na políciu.

15. Okresná prokuratúra Zvolen podala dňa 8.10.2012 obžalobu na obvineného R. Q., nar. XX.X.XXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona.

16. Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 1T/187/2012-126 zo dňa 2.4.2014 oslobodil R. Q., nar. XX.X.XXXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp.zn. 3 Pv 682/11 zo dňa 8.10.2012 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 18.10.2011 v čase okolo 15.00 hod. v budove Okresného súdu O.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.9.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 3To 96/14 zo dňa 17.9.2014, ktorým bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku.

17. Právny zástupca žalobcu k žalobe pripojil faktúru č. VF 20120263 zo dňa 13.8.2012, splatnú 20.8.2012 sumou 427,25 Eur a faktúru č. 2014/000314 zo dňa 23.9.2014, splatnú 24.10.2014 sumou 1.018,38 Eur. Týmito faktúrami bolo vyfakturované zastupovanie v trestnom konaní ČVS: ORP-2091/ZV-ZV-2011 a v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 1T/187/2012. Zároveň boli predložené aj listinné dôkazy o tom, že žalobca uvedené sumy zaplatil.

18. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadosťou č. 380/14 zo dňa 30.1.2015 požiadal Slovenskú republiku - zastúpenú Ministerstvom vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 1.445,63 Eur. Ministerstvo vnútra SR postúpilo dňa 17.2.2015 uvedené predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnej prokuratúre SR so sídlom v Bratislave pod č. KM-OPS1-P-34/2015.

19. Generálna prokuratúra SR prípisom zo dňa 25.2.2015 č. VI/S Spr 31/15/1000-2 postúpila uvedenú žiadosť na prerokovanie Ministerstvu spravodlivosti SR.

20. Ministerstvo spravodlivosti SR prípisom zo dňa 13.3.2015 č. 38822/2015-34 postúpilo uvedenú žiadosť späť Generálnej prokuratúre SR s odôvodnením, že Ministerstvo spravodlivosti nie je orgánom príslušným na konanie v mene štátu, lebo žiadateľ za príčinu jej vzniku neoznačil ani nesprávny úradný postup a ani rozhodnutie súdu, ale výslovne uviedol, že má za preukázané, že uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 16.11.2011, ČVS: ORP-2091/ZV-ZV-2011 je nezákonným rozhodnutím. Rovnakou príčinou vzniku škody je aj nesprávny úradný postup, ktorého sa dopustil prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen v danej veci. S prihliadnutím na to, že ku škode malo dôjsť v dôsledku nezákonného konania orgánov činných v trestnom konaní, kde dozor nad ich činnosťou vykonával prokurátor, ktorý aj podal obžalobu pod č. 3Pv/682/11-16 zo dňa 8.10.2012, v zmysle § 4 ods.1 písm. b) a f) zákona č. 514/2003 Z.z. sa za orgán zodpovedný za predbežné prerokovanie nároku považuje Generálna prokuratúra SR.

21. Zo spisu Okresného súdu Zvolen 1T/187/2012 bolo zistené, že žalobca nepodal sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia ČVS: ORP-2091/ZV-ZV-11 zo dňa 16.11.2011.

22. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 16.2.2017 trval na podanej žalobe a uviedol, že sa pridrižiava žaloby a všetkých písomných vyjadrení. Žiadal pripojiť trestný spis Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/187/2012 na preukázanie oprávnenosti vyúčtovania trov právneho zastúpenia v trestnom konaní.

23. Poverená zástupkyňa žalovaného uviedla, že tiež sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení zo dňa 20.10.2016 a dňa 20.12.2016. Dala do pozornosti súdu, že v danej trestnej veci nebola podaná sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorá skutočnosť je prekážkou úspešnosti v spore v zmysle § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. Nie je možné žalobcovu procesnú aktivitu nahrádzať nejakými úvahami o jej bezvýslednosti a ignorovať preukázanú absenciu aktívnej legitimácie žalobcu v trestnej veci. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/301/2014-138 zo dňa 27.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 5.12.2016. Čo sa týka nezákonnosti rozhodnutia o vznesení obvinenia, ktorú napáda a na ktorú poukazuje žalobca a ktorá má byť podkladom na uplatnenie nároku na náhradu škody a ktorá nezákonnosť mala byť vyslovená oslobodením spod obžaloby, do pozornosti súdu dala aj aktuálnu judikatúru, kedy sa už súdy zaoberajú aj dôvodnosťou týchto rozhodnutí, teda že samotné rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nevyslovuje automaticky a teda paušálne nevedie k vysloveniu nezákonnosti rozhodnutia o vznesení obvinenia. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 42C/412/2015 zo dňa 19.9.2016 alebo rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8C 123/2016 zo dňa 28.9.2016, ktoré sa zaoberajú aj hmotno-právnu stránkou veci. Uviedla, že neboli špecifikované jednotlivé trovy trestného konania.

24. Podľa vysloveného názoru právneho zástupcu žalobcu, v našej trestnej praxi je v podstate bezvýsledné podávať sťažnosť voči uzneseniu, keď sa rozhodne vyšetrovateľ alebo policajný orgán stíhať určitý trestný čin. Treba si uvedomiť, že v tej dobe už to má väčšinou aj prediskutované a možno aj vyčerpávajúco alebo v 100% prípadoch má prediskutovanú túto skutočnosť s prokurátorom, ktorý je dohliadajúcim orgánom.

25. Právny zástupca žalobcu dňa 3.3.2017 do spisu predložil podrobnú špecifikáciu - vyčíslenie trov právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní.

26. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 13.4.2017 uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na právnych názoroch, ktoré uviedol na poslednom pojednávaní. Súdu predložil vyčíslenie trov konania v trestnom konaní. Základným nosným judikátom je rozhodnutie zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a nálezov pod č. R 35/1991. Bolo to rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky. Rozhodované bolo ešte za trvania spoločného štátu. Dôležité je rozhodnutie Najvyššieho súdu 1 Cdo 53/93 a 1Cdo 64/2008. Z čerstvejších rozhodnutí sú to rozhodnutia 7Cdo 1/2011, 8Cdo 9/2015 a 7Cdo 15/2014. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorého ide o prílišný formalizmus a v žiadnom prípade vôbec nie je podstatné, či niekto podal sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, vznesení obvinenia. Uviedol, že podľa článku 46 ods.3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. V tomto prípade prokurátor

obžalobu nakoniec podal. Z toho vyplýva, že keď podal obžalobu, je úplne zrejmé ako by dopadla prípadná sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, lebo tam sa dôkazná situácia diametrálnym spôsobom nemenila. Na hlavnom pojednávaní neboli vykonávané iné dôkazy oproti prípravnému konaniu. Boli vypočúvané tie isté osoby a konfrontované tie isté osoby.

27. Poverená zástupkyňa žalovanej sa vyjadrila k predloženej špecifikácii - výpočtu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Spochybňovala oprávnenosť a účelnosť niektorých vyúčtovaných úkonov. Uviedla, že je potrebné skúmať účelnosť trov. Povinnosť vyčerpať riadny opravný prostriedok aj v prípade pochybnosti o jeho účinnosti vyplýva z ustálenej judikatúry aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Osobný názor na účinnosť resp. neúčinnosť konkrétneho opravného prostriedku je irelevantný. Vyššie uvedená skutočnosť tiež vylučuje príslušnosť Generálnej prokuratúry SR ako orgánu, ktorý je oprávnený konať v mene SR na strane žalovaného. Podľa jej názoru malo konať za Slovenskú republiku Ministerstvo spravodlivosti SR.

28. Okresný súd Zvolen rozsudkom sp.zn. 11C/440/2015-129 zo dňa 13.4.2017 žalobu zamietol, čo odôvodnil najmä tým, že obsahom trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T 187/2012 bolo jednoznačne preukázané, že žalobca nepodal riadny opravný prostriedok (sťažnosť) proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

29. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 16Co/305/2017-186 zo dňa 16.1.2018 zrušil uvedený rozsudok Okresného súdu Zvolen. Svoje zrušujúce uznesenie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere, že priznanie žalovaného nároku je výslovne podmienené splnením povinnosti poškodeného, spočívajúcej vo využití riadnych opravných prostriedkov proti nezákonnému rozhodnutiu, pričom nie je rozhodujúce, či opravný prostriedok bude úspešný, ale že využil možnosti, ktoré dávajú procesné predpisy na uplatnenie a presadzovanie jeho práv. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zužujúcom výklade § 6 ods.2, ktorý nezodpovedá účelu právnej úpravy podľa § 3 ods.1, ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za postup svojich orgánov, ak dotknutá osoba preukáže, že rozhodnutiami, ktoré vydali príslušné orgány štátu v trestnom konaní, bolo zasiahnuté do jej základných práv a že jej tým vznikla škoda. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Súdna prax dospela k záveru, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 183/2009, 4M Cdo 15/2009). Z uvedeného vyplýva, že nepodaním opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia nezaniklo právo domáhať sa náhrady škody, pokiaľ škoda preukázateľne vznikla. S prihliadnutím na objektívnu zodpovednosť a princíp materiálneho právneho štátu nie je možné posudzovanie dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. vykladať tým spôsobom, že ich preukázanie je podmienkou priznania nároku a že dôkazné bremeno od začiatku zaťažuje poškodeného žalobcu. Keďže pri posúdení nároku je rozhodujúci výsledok trestného konania, z ktorého súd vychádza, nárok na náhradu škody môže uplatniť resp. patrí aj obvinenému, ktorý nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pričom pre nepriznanie náhrady škody musia byť dané dôvody osobitného zreteľa. Priznanie nároku nie je podmienené existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa, ale naopak, nepriznanie nároku je podmienené existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa. Nachádzanie dôvodov pre nepriznanie náhrady preto v zásade zaťažuje žalovanú stranu.

30. Žalobca si uplatnil právo na náhradu škody v rozsahu trov obhajoby v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený. Okresný súd zamietol žalobu predčasne, lebo v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nevykonal potrebné skutkové dokazovanie týkajúce sa uplatneného nároku. Právna úprava v § 4 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. vychádza z toho, že v úseku trestného konania od vydania uznesenia o vznesení obvinenia po podanie obžaloby, majú právomoc konať a rozhodnúť v rámci výkonu svojej pôsobnosti tak vyšetrovateľ policajného zboru, ako aj prokurátor. Podľa § 4 ods.1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013 koná vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru a súčasne prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu

príslušnému súdu alebo ak vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Aj keď právna úprava vychádza z predpokladu, že nezákonným rozhodnutím je uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal príslušný policajt, pre posúdenie veci v prípade, že žalobca sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal, je rozhodujúce to, že prokurátor podal na súde obžalobu, spod ktorej bol žalobca oslobodený. Prokurátor podaním obžaloby totiž zachoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia a od podania obžaloby mu možno pričítať nezákonnosť trestného stíhania, hoci mal podľa Trestného poriadku oprávnenie konať aj inak, napr. zastaviť trestné stíhanie alebo postúpiť vec. Podaním obžaloby si prokurátor osvojil závery nezákonného rozhodnutia. Podanie obžaloby na príslušnom súde, ktorý žalobcu spod obžaloby oslobodil preto zakladá oprávnenie Generálnej prokuratúry SR konať za štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

31. Podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, súd prvej inštancie v ďalšom konaní zameria dokazovanie na to, či uplatnená náhrada škody skutočne zodpovedá trovám obhajoby, na ktoré má advokát v trestnom konaní právo, či išlo o účelne vynaložené trovy a či žalobca vyčíslené trovy skutočne uhradil.

32. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 26.4.2018 uviedla, že v súlade s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, žiada, aby bolo vyhovené žalobe a bola priznané právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Čo sa týka skutočnosti, že žalobca nepodal voči uzneseniu o vznesení obvinenia riadny opravný prostriedok v podobe sťažnosti, s touto skutočnosťou sa dostatočne vysporiadal Krajský súd vo svojom uznesení. Nepodaním tohto prostriedku nezaniká právo žalobcu domáhať sa nároku na náhradu škody voči štátu, pričom pokiaľ by súd takýto záver urobil, v podstate by došlo k tomu, že žalobca by sa vzdal svojho základného práva podľa článku 36 ods.3 Listiny základných práv. Právna zástupkyňa žalobcu odcitovala na pojednávaní článok 36 ods.3 Listiny základných práv. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/64/2008, podľa ktorého judikatúra ustálila, že oslobodenie spod obžaloby z hľadiska ustanovenia § 4 zákona č. 58/1969 Zb., teraz podľa § 6 súčasného zákona, má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia.

33. Poverená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že sa nestotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici. Poukázala najmä na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/348/2016 zo dňa 23.1.2018. Kópiu tohto rozhodnutia predložila aj do spisu. Uviedla, že tento súd sa rovnako zaoberal otázkou podania riadneho opravného prostriedku v rámci trestného konania proti rozhodnutiu, ktoré ako nezákonné má byť dôvodom podania tejto žaloby. S poukazom na už urobené vyjadrenia uviedla, že v tomto prípade nebola podaná sťažnosť proti rozhodnutiu o vznesení obvinenia ako riadny opravný prostriedok, ktorá podmienka je podľa nej predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Uviedla, že ona sa stotožňuje s odôvodnením predloženého rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici. Zopakovala, že podľa jej názoru využitie opravného prostriedku je podmienkou priznania náhrady škody. Žiadala preto žalobu zamietnuť.

34. Podľa ustanovenia § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci:

- a. nezákonným rozhodnutím,
- b. nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c. rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d. nesprávnym úradným postupom.

35. Podľa § 3 ods.2 uvedeného zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

36. Podľa § 4 ods.1 uvedeného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

37. Podľa § 4 ods.2 uvedeného zákona, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

38. Podľa § 4 ods.3 uvedeného zákona, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

39. Podľa § 6 ods.1 uvedeného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

40. Podľa § 6 ods.2 uvedeného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 6 ods.3 uvedeného zákona, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

42. Podľa § 6 ods.4 uvedeného zákona, ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

43. Podľa § 15 ods.1 uvedeného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

44. Podľa § 15 ods.2 uvedeného zákona, ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

45. Podľa § 16 ods.1 uvedeného zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

46. Podľa § 16 ods.2 uvedeného zákona, príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

47. Podľa § 16 ods.3 uvedeného zákona, ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

48. Podľa § 16 ods.4 uvedeného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

49. Podľa § 16 ods.5 uvedeného zákona, každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

50. Podľa § 17 ods.1 uvedeného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

51. Podľa § 17 ods.2 uvedeného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadošťačením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo

nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

52. Podľa § 17 ods.3 uvedeného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

53. Podľa § 17 ods.4 uvedeného zákona, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

54. Žalovaná žiadala, aby sa súd najskôr vysporiadal s tým, ktorý orgán má vo veci v mene štátu konať.

55. Zákonom č. 412/2012 Z.z. bol zmenený a doplnený zákon č. 514/2003 Z.z., pričom bolo zmenené ustanovenie § 4 ods.1 písm. b) uvedeného zákona. Vo veci náhrady škoda, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a :

- 1./ prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
- 2./ vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

56. Nové ustanovenie teda určuje Ministerstvo vnútra SR za orgán konajúci v mene štátu len vtedy, ak sú kumulatívne splnené podmienky, že v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. V ostatných prípadoch vo veci náhrady škody, keďže škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v trestnom konaní, koná v mene štátu Generálna prokuratúra SR (§ 4 ods.1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z.). Do 31.12.2012 bol orgánom, ktorý konal za štát Ministerstvo vnútra SR, ktorému bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Od 1.1.2013 bola orgánom konajúcim v mene štátu naďalej Generálna prokuratúra SR, lebo neboli splnené vyššie uvedené kumulatívne podmienky, aby ako orgán konajúci v mene štátu bolo Ministerstvo vnútra SR. Preto námietka žalovanej v tomto smere nie je dôvodná.

57. Faktúrou č. 20120263 zo dňa 13.8.2012 vyfakturoval právny zástupca žalobcu žalobcovi za trovy právneho zastúpenia sumu 427,25 Eur a faktúrou č. 2014/000314 zo dňa 23.9.2014 sumu 1.018,38 Eur.

58. Vyfakturovaná suma 427,25 Eur bola vyfakturovaná za tieto právne služby :

- prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 4.1.2012 vo výške 63,58 Eur,
- za výsluchy na polícii dňa 24.1.2012 od 9.00 do 9.25 hod., od 9.30 do 10.50 hod. a od 11.00 do 11.54 hod. vo výške 127,16 Eur,
- za výsluch na polícii dňa 3.4.2012 63,58 Eur,
- za návrh na vykonanie dôkazu zo dňa 3.4.2012 vo výške 63,58 Eur, čo je spolu 317,90 Eur a po pripočítaní 20% DPH vo výške 63,58 Eur je to 381,48 Eur. Režijné paušály pri 5 úkonoch po 7,63 Eur predstavujú sumu 38,14 Eur a spolu s 20% DPH to je 45,77 Eur. Vyfakturovaná suma 427,25 Eur pozostáva zo sumy 381,48 Eur a zo sumy 45,77 Eur.

59. Faktúrou č. 2014000314 bola vyfakturovaná suma 1.018,38 Eur, z čoho 956,88 Eur sú trovy právneho zastúpenia za jednotlivé úkony právnej služby + režijné paušály, náhrada za stratu času je 32,16 Eur, cestovná náhrada 16,49 Eur a náhrada hotových výdavkov 12,85 Eur. Suma 956,88 Eur pozostáva z odmeny za právne služby vo výške 871,58 Eur a z režijných paušálov vo výške 85,30 Eur, čo je všetko aj s 20% DPH. Vyfakturované boli tieto úkony právnej služby:

- účasť na výsluchu - konfrontácii dňa 7.9.2012 od 9.00 do 10.00 hod. vo výške 63,58 Eur,
- za preštudovanie spisu od 9.00 do 9.10 hod. dňa 28.9.2012 vo výške 63,58 Eur,
- rokovanie s klientom dňa 7.11.2013 v trvaní 45 minút vo výške 65,08 Eur,

- účasť na pojednávaní dňa 7.11.2013 od 13.00 do 13.30 hod. vo výške 65,08 Eur,
- účasť na pojednávaní dňa 29.1.2014 od 13.00 do 16.00 hod. vo výške 134 Eur,
- účasť na pojednávaní dňa 2.4.2014 od 13.00 do 15.40 hod. vo výške 134 Eur,
- za prípravu záverečnej reči 2.4.2014 vo výške 67 Eur,
- za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 8.9.2014 vo výške 67 Eur,
- za účasť na pojednávaní dňa 17.9.2014 od 9.00 do 9.30 hod. vo výške 67 Eur,
čo je spolu 726,32 Eur a po pripočítaní 20% DPH to je 145,26 Eur. Režijné paušály za 2 úkony právnej služby urobené v roku 2012 predstavujú 2 x 7,63 Eur, režijné paušály za 2 úkony v roku 2013 predstavujú 2 x 7,81 Eur a pri 5 úkonoch v roku 2014 je to 5 x 8,04 Eur, čo je spolu 71,08 Eur a po pripočítaní 20% DPH je to 14,22 Eur, spolu 85,30 Eur. Náhrada za stratu času právneho zástupcu vo výške 26,80 Eur za 2 aj začaté pol hodiny po 13,40 Eur za účasť na pojednávaní dňa 17.9.2014 na Krajskom súde v Banskej Bystrici a po pripočítaní 20% DPH to je 32,16 Eur. Cestovná náhrada za použitie vlastného motorového vozidla zn. Audi Q7 ev.č. O. XXXCC pri najazdených 45 km zo Zvolena do Banskej Bystrice a späť, priemernej cene PHM 1,342 Eur/1 liter, priemernej spotrebe 9,1 l/100 km a základnej sadzbe za opotrebovanie motorového vozidla 0,183 Eur/1 km jazdy predstavuje s DPH 16,49 Eur. Hotové výdavky za parkovné vo výške 1,20 Eur, poštovné vo výške 1,45 Eur a za urobenie fotokópií zo spisu vo výške 10,20 Eur predstavujú 12,85 Eur.

60. Právny zástupca žalobcu preukázal výpisom zo svojho účtu vo VÚB, a.s. Bratislava, že žalobca mu zaplatil vyfakturovanú sumu 427,25 Eur dňa 4.1.2013. Dňa 24.11.2014 žalobca vložil v hotovosti sumu 1.018,38 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, čím bolo preukázané, že žalobcovi skutočne vznikla škoda v žalovanej výške.

61. Ako vyplýva z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, pre posúdenie nároku na náhradu škody je rozhodujúci výsledok trestného konania, z ktorého súd vychádza. Nárok na náhradu škody patrí aj obvinenému, ktorý nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pričom pre nepriznanie náhrady škody musia byť dané dôvody osobitného zreteľa. Takéto dôvody žalovanou neboli preukázané. Nevyplyvajú ani z obsahu trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T 187/2012. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Jednoznačne bolo obsahom trestného spisu preukázané, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T 187/2012-126 zo dňa 2.4.2014. Pre rozhodnutie súdu v tejto prejednávanej veci je rozhodujúcim právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý bol vyslovený v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici. Dôvodom hodným osobitného zreteľa nie sú právne názory iných súdov vyslovené v iných veciach, aj keď je možné, že v podobných veciach.

62. Právny zástupca žalobcu si v trestnom konaní vyčíslił trovy právneho zastúpenia v súlade s obsahom trestného spisu Okresného súdu Zvolen 1T 187/2012 a v súlade s ustanoveniami § 12 až 17 vyhl. 655/2004 Z.z. v znení účinnom v čase uskutočňovania jednotlivých úkonov.

63. Podľa názoru súdu boli tieto úkony účelné pre kvalitné zastupovanie žalobcu v trestnom konaní.

64. Právny zástupca žalobcu predloženými výpismi z účtu preukázal, že žalobcovi skutočne vznikla škoda v žalovanej výške.

65. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

66. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

67. Zákomom stanovená lehota na vybavenie žiadosti žalobcu o prerokovanie nároku na náhradu škody príslušným orgánom uplynula dňom 12.8.2015. Žalobca si uplatnil právo na zaplatenie 5,05% úrokov z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 13.8.2015 až do zaplatenia. Podľa názoru súdu nárok na zaplatenie úrokov z omeškania bol uplatnený správne.

68. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy 1.445,63 Eur spolu s 5,05% úrokmi z omeškania ročne z dlhovanej sumy od 13.08.2015 do zaplatenia.

69. Žalobca mal v konaní úspech v plnom rozsahu predmetu sporu.

70. Podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu s prihliadnutím na výsledok sporu.

72. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa § 262 ods.2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 C.s.p. a § 362 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 C.s.p.).

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 C.s.p. (§ 360 ods.2 C.s.p.).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 C.s.p.).

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 C.s.p.).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 C.s.p.).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 C.s.p.).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 C.s.p.).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 C.s.p.).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 C.s.p.).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 C.s.p.).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 C.s.p.).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 C.s.p.).